

KERK & leven

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

11

2021

WEEKKRANT

17 MAART

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS

SINT-ANTONIUS

DON BOSCO

HET KAN ANDERS - Ik wil de wereld mee beter maken

Je leert niet alle dagen iemand op de rode loper kennen. Die rode loper had Evelien Rijnders op haar fiets gebonden. Ze fietste ermee als nog kersverse animator van Broederlijk Delen naar enkele vrijwilligers in het Leuvense. Want Broederlijk Delen bestaat zestig jaar en bij dat jubileum mag de schijnwerper ook eens staan op die vrijwilligers die zich al jaar en dag mee inzetten voor mensen in het Zuiden. Het maakte mij nieuwsgierig. Wat brengt een jonge vrouw ertoe om vandaag voor een ontwikkelingsorganisatie te werken? Met plezier draai ik de schijnwerper om naar deze stadsgenoot.

Als tiener kon ik al boos zijn om wat er in deze wereld fout loopt. Ik was vastbesloten om deze wereld iets beter te maken. Ik werd vrijwilliger in het Wereldcafé, toen nog op de Bondgenotenlaan, nu op het Joris Helleputteplein. Dat is een plek waar producten van eerlijke handel, sociale economie, biolandbouw... centraal staan. Het is een coöperatieve waarvan de winst naar projecten hier en in het Zuiden gaat. Een godsdienstleerkracht had er over verteld in de klas. Het huis waar ik opgroeide ligt haast in het centrum van Leuven. Ik ging als leerling naar het Sint-Pieterscollege. Dat was allemaal dichtbij. 'Waarom in een café-restaurant als vrijwilliger werken? Dan kon ik toch beter in gelijk welke andere horecazaak werken en stevig zakgeld verdienen!' Ik kreeg het regelmatig te horen. Maar dit was een stuk van mijn engagement. Hier droeg ik al de wereld in mijn hart. Met mijn studies wilde ik deze richting ook uitgaan. Ik vatte een bachelor Politieke en Sociale Wetenschappen in Leuven aan om daarna een Master in de 'Sciences de la Population en du Développement' in Luik te volgen. We waren een kleine groep studenten. Onze proffen stonden dichtbij ons en dat zorgde voor een inspirerende en boeiende opleiding. We leerden hoe complex het is om het goede, het juiste te

Evelien hangt symbolisch de eerste affiche van Broederlijk Delen op in het Regiohuis te Heverlee'

doen. En toch is internationale solidariteit zo nodig. We werden ervan bewust dat deze wereld geen nood heeft aan pleisters. Er dringt zich een systeemverandering op. Dat is nu juist iets waar Broederlijk Delen ook voor pleit en wat in deze campagne aan bod komt.

De wereld in

Door mijn studie kreeg ik de kans om de wereld al wat te verkennen. Ik kon voor mijn stage en thesisonderzoek naar Colombia gaan. Ik kwam in een moerasgebied terecht waar het water afgedamd werd. Met alle gevolgen van dien. Dat zorgde voor conflict tussen lokale landbouwers, veehouders, vissers, plaatselijke overheid... Gelukkig had ik in mijn opleiding sociologie opgestoken dat ieder een eigen blik en kader heeft om naar de realiteit te kijken. Met geduld en aandacht voor ieder bracht ik alles in kaart.

Er volgde een boeiende periode. Ik kon na mijn studies onmiddellijk voor een tijdelijk contract aan de slag bij 11.11.11. Hier mocht ik de Gemeentelijke Raad voor Ontwikkelingssamenwerking in vele gemeenten mee ondersteunen. Want verandering dient op elk niveau be-

pleit te worden.

De reismicrobe bleef kriebelen. Ik wilde de wereld verder verkennen. Ik zou in Nieuw-Zeeland en Australië starten. Ik werkte er voor een organisatie die boeren hielp na de grote bosbranden. We kunnen er immers niet naast de kwalijke gevolgen van de klimaatopwarming kijken. Alles hangt in deze wereld met zoveel samen. Zeker met betrekking tot de klimaatverandering. Bij deze campagne van Broederlijk Delen moet ik regelmatig denken aan wat ik daar zag. Zovele wereldproblemen waarvan wij de gevolgen dragen, kunnen pas aangepakt worden wanneer wij met nieuwe ogen durven kijken, bereid zijn tot delen en her-verdelen, en tot systeemverandering.

Van Nieuw-Zeeland zou ik via het vasteland terugkeren naar huis. Ik raakte niet verder dan Maleisië. Ik moest mijn droomreis staken. Wegens Covid! Het lukte niet en was te gevaarlijk om door te reizen.

Aan het werk

Bij mijn thuiskomst kon ik de overstap naar Broederlijk Delen maken. Deze ontwikkelingsorganisatie zit op dezelfde lijn van 11.11.11. Ik voelde mij er onmiddellijk thuis.

We omringen ons allemaal met gelijkgezinden. Zo is dat ook voor mij als piepjonge dertiger. Mijn vrienden vinden het tof dat ik hiervoor allemaal opensta. Ook al gaan zij niet zo ver in hun engagement. En toch voel ik bij hen een zekere onvrede, een zeker bewustzijn. 'Er klopt iets niet in deze wereld. We moeten meer gaan leven vanuit het genoeg. Ik kan er iets aan doen. Ik heb impact op de dingen.' Noord en Zuid worden meer één verhaal.

Kijk eens hoeveel jonge mensen vandaag bewuster omgaan met voeding, op een wijze die vandaag juist lijkt. Het geeft een boost aan mensen die zich scharen achter Community Shared Agriculture en landbouw op een andere wijze organiseren. We voelen de nood van mensen om verbondenheid op een andere wijze te creëren. Het wordt voor hen een positief verhaal. Zo kan het anders en het is niet slechter. Het is bijvoorbeeld hun antwoord op de overconsumptie en voedselverspilling in deze wereld. Deze vormen van CSA kunnen eveneens een antwoord zijn op de voedselproblematiek in het Zuiden. We delen dit verhaal met hen.

Dat schept verbondenheid.

Proficiat vrijwilligers!

Die 'drive', die passie en energie mocht ik alvast eveneens ontdekken bij mijn stoepbezoeken bij vrijwilligers van Broederlijk Delen in zoveel parochies. Wanneer ik mijn rode loper uitrolde, vroeg ik steeds iets op de loper te schrijven. Een korte boodschap of een wens.

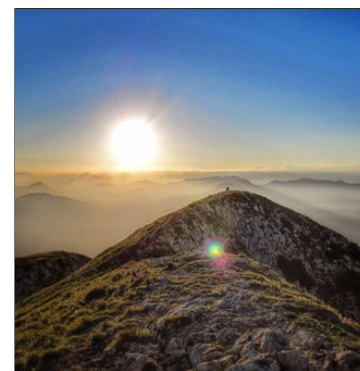
Ik vergeet de woorden van Christiane niet. Zij schreef:

'Broederlijk Delen is geven. Ik aan u en gij aan mij.'

Hiermee wou ze benadrukken dat zij in al dit jaren van inzet voor Broederlijk Delen zoveel teruggekregen had. Het blijft haar verrijken. Zijn dat geen mooie momenten om te delen?!

deken Patrick Maervoet

...de weg naar de berg

Als twijfel en angst ons leven aanvreten en de moed ontbreekt om door te gaan, toon ons dan de weg naar de berg: die plek van stilte om even met U alleen te zijn. Om kwaad en zorgen af te geven aan U, die onze grote Drager zijt.

Zet ons dan op het spoor van Mozes, Elia en Jezus, die ook hun angst en twijfel hebben gekend. Maar toch hun keuze trouw zijn gebleven en zo dragers zijn geworden van uw Licht. Leer ons ons te spiegelen aan hen die zo dicht met U verbonden waren. Zo intens vanuit U leefden, dat zij uw Licht, uw Naam uitstraalden en alles in hen sprak van "Ik zal er zijn voor u".

Doe ons weten dat Gij in hen te vinden zijt. In ons te zien zult zijn als wij verder gaan op hun weg. Geef ons nu en dan - en soms heel even - zo'n moment van licht in uw stilte, in het weten dat wij door U bemind zijn. En toon ons dan de weg naar de vlakte, naar het dagelijkse leven, om met uw kracht uw weg verder te gaan. Carlos Desoete

Uit de bezinning van de 2de vastenzondag van de Sint-Antoniusgemeenschap.

Colofon

ALGEMENE REDACTIE

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-ANTONIUS

Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON

DON BOSCO

Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-FRANCISCUS

Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page

Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN

DON BOSCO

Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat

Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59 of 0492 319215
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: dinsdag,
donderdag en vrijdag.

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Omwille van de Coronamaatregelen kunnen we tot nader beslissing geen vieringen aanbieden.

Van zodra de vieringen terug plaats mogen vinden zullen wij jullie verwittigen via de mail en de valve aan de kerk. Wel zullen wij iedere zondag een bezinning blijven maken en verspreiden, zoals we dit reeds in de afgelopen weken deden. Ken je iemand die ook een bezinning wil ontvangen dan kan je altijd hun mailadres achterlaten bij Lieven.Dries@telenet.be
De werkgroep liturgie

SINT-ANTONIUS

Geen vieringen wegens de strenge coronamaatregelen.
Wel bezinningsblaadjes en bezinningsteksten op de website zoals tijdens de lockdown.

DON BOSCO

De werkgroep liturgie bezorgt de teksten van de voorziene vieringen, die nu wegvallen, aan de parochianen. Op de website Ademtocht: www.ademtocht.be - zijn de teksten ook terug te vinden.

Zondag 21 maart 2021

Donderdag 1 april 2021

Witte Donderdag – Majo Werrebrouck en Ingrid Wezemaal

Vrijdag 2 april 2021

Goede Vrijdag – Hermien Den Tandt en Chris Willocx

Zaterdag 3 april 2021 – Paaszaterdag

Zondag 4 april 2021 – Pasen

Ook in Linden, Blauwput, Bo-venlo, Vlierbeek gaan voorlopig geen vieringen meer door.

Overlijden in Sint-Franciscus

Op woensdag 3 maart 2021 namen we in de Sint-Franciscusparochiekerk Heverlee (gezien de coronamaatregelen in intieme kring) afscheid van mevrouw **Bernardine Janssens**, weduwe van Joris-Eduard Van den Bergh, mama van Lucske, lid van OKRA, KWB Winksele, Samana, geboren in Willesele op 17 november 1926 en godvruchtig overleden in Leuven in het Woonzorgcentrum Edouard Remy op 23 februari 2021, gesterkt door het zie-kensacrament.

Uw onuitsprekelijk eindeloze zorgen voor “Ons Luckske” was de rode draad door heel je eenvoudige leven. Samen met Eduard schonken jullie onbaatzuchtig het VOLLE leven aan jullie zoonje met een beperking. Als fiere Moeder vond je daarvoor de allerhoogste steun bij de Moeder aller

Bernardine Janssens (c) Pues

Moeders: Onze Lieve Vrouw. Zij begeleidde je hele godsvruchtige leven. Wees gegroet Maria...

VASTEN

Misschien is vasten ook ontgroeien aan die oude huid van al wat was en zoveel taaie zekerheden die soms het zicht benemen op wat langzaam en in kwetsbaarheid aan het ontluiken gaat.

Misschien wordt vasten zo een ongekende tijd door de woestijn trekken. Maar onvermoeibaar toch steeds verder gaan. En wegen zoeken met oprechte zorg en aandacht voor elkaar.

Want alles wat gebeurt leert ons te kiezen voor wat leven geeft en blijvend is. Laat daarom deze vasten zijn een nieuw begin. Het eerste teken van een onvermoede morgen.

Kris Gelaude

Het geluk vermenigvuldigt zich wanneer je het met iemand deelt.

Cesbron

IS LIEFDE DIT...

Foto: Ingrid Wezemaal

Liefde, een mysterie

“Men zegt soms 'de liefde is een mysterie', we zullen haar nooit begrijpen. Maar men kan het ook anders bekijken. Een mysterie is niet noodzakelijk een ondoorzichtige duisternis. Het is ook een lichtbron waarnaar je niet rechtstreeks kunt kijken, maar die wel alles verlicht.

"Noch naar de zon, noch naar de dood kun je rechtstreeks kijken", zei de filosoof Blaise Pascal. Zo is ook de liefde: we kunnen haar niet volledig begrijpen, niet rechtstreeks in de ogen kijken, maar zij kan ons leven wel verhelderen, richting geven en redden. Zo'n mysterie is God, God die liefde is.”
Kristof Struys in Het Teken - 81e jaargang, nr. 9, April 2009

Eén minuut stilte delen op ooghoogte

"Kunstenars Marina Abramovic en Ulay beleefden in de jaren '70 een intense liefde.

In 1988 kwam er een einde aan hun liefde en daarmee ook aan hun intensieve samenwerking. In hun laatste performance liepen ze over de Chinese Muur, waarbij ze elk aan één kant begonnen om elkaar na drie maanden halverwege te treffen. Ze omhelsden elkaar nog één keer en zagen elkaar vervolgens nooit meer...

Tweeëntwintig jaar later, tijdens haar MoMa retrospectieve 'The Artist Is Present' deelde Abramovic één minuut stilte met een ieder die in de stoel tegenover haar plaatsnam. Mensen stonden uren in de rij te wachten. Uiteindelijk bezochten meer dan 750.000 mensen de tentoonstelling waarvan er ruim 15.000 tegenover haar gingen zitten. Velen van hen huilden. Ulay ging, zonder dat zij hiervan op de hoogte was, ook tegenover haar zitten." Hier kan je ze zien: <https://www.youtube.com/watch?v=OSoTgoIjCp4> (3 min)
MoMa

Is liefde NIET.....?

Een verrassend korte ingetogen boodschap over wat liefde *niet* is vonden we bij de Indische spirituele leraar Krishnamurti -1970 Interview met Oliver Hunkin.

Is liefde OOK een leider die van mij houdt?

Simon Sinek, een Brits-Amerikaanse auteur van het boek "Start with why" 2012 spreekt over "The power of love" en leiderschap - 2017

En OOK...?

Ga nu maar liggen liefste in de tuin, De lege plekken in het hoge gras,

Ik heb altijd gewild dat ik dat was, Een lege plek voor iemand om te blijven.

Rutger Kopland uit "Een lege plek om te blijven" 1975 in "verzamelde gedichten" 2006

De roman van de Iraakse auteur "Holland" opent met de beroemde versregels van Rutger Kopland: 'Ik heb altijd gewild dat ik dat was, een lege plek voor iemand, om te blijven'.

‘Op een lege plek hoeft je geen rekening te houden met een taal, een politieke situatie of een cultuur. Op een lege plek ben je mens, je hoeft er niet te veranderen voor anderen, en ook niet voor jezelf. Kopland is nooit een asielzoeker geweest, maar hij beschrijft heel raak wat ik voelde en verlangde, en nog steeds verlang. Want na al die jaren in het AZC ben ik nergens meer thuis. Het woord “thuis” is gedood door dat lange, lange verblijf.’
Odaan Al Galidi (Irak)

Is liefde ZEKER...?

Een lied van Jonas Winterland : **Ik hou je warm**

Buiten was het ijsig koud. Ik maakte soep voor jou. Stap voor stap won ik je hart. Nu ben ik van jou. Dat je bestond wist ik niet. Wat er nog komt weet ik niet. Maar ik blijf doen wat ik goed kan: Ik hou je warm. Ik hou je warm.

Aan de liefde

Liefde heeft geen longen. Maar zij ademhaalt en zingt. En wat zij heeft gezongen klimt Over de steile hoogten.

Maar ook harde noten kraken. Stenen slijpen tot zij zingen, Stenen kloven tot zij stromen. Liefde heeft geen hart, geen schoot. Maar je wordt uit haar geboren tot je dood.
Huub Oosterhuis

Don Bosco – Viering voor 14 februari 2021, Valentijnsdag
Opge maakt door Ingrid Wezemaal

Viering van Aswoensdag 17 februari 2021 – 40 Dagentijd (1)

Wij delen de weg naar binnen,dichter bij onszelf, dichter bij anderen en bij de Ander.

Welkom en duiding

Vandaag begint de veertigdagentijd waarin wij luisteren naar de profeet Joël: scheur uw hart in en niet uw gewaden keer terug naar de Ene, uw God. Wij gaan de weg naar binnen naar het hart, naar de wortels. Wij staan in waarachtigheid en ontvangen leven in overvloed.

Gaan naar het hart is **geen individueel** gebeuren. Het is een gezamenlijke opdracht voor de hele gemeenschap: samen structurele veranderingen mogelijk maken. Een ketting met schakels, symbool voor ons zoeken naar wat verbindt, is het symbool van deze aswoensdag.

Contemplatie en spijtbetuiging

Bij het begin van deze vasten keren

Bron: John Bunyan, *The Pilgrims Progress* WR Owens, ed, Oxford World's Classic (Oxford University Press 2003) 258-59

wij ons tot U met heel ons hart. Om onszelf te hervinden. Om het oude los te laten en nieuwe wegen te gaan.

Openingsgebed

Vader van het leven, U roept ons weg uit de drukte en het bikkeldharde van tegenstrijdige belangen om stil te worden en terug te keren naar het hart. Hier kan uw woord gehoord worden, is uw adem voelbaar en leren wij opnieuw gerechtigheid. Jezus gaat er ons in voor vandaag en de dagen die komen, een hele vastentijd lang.

Dit doet Jezus in de bergrede waarin Hij het geweld in de kiem smoort: Heb je vijand lief, bied je andere wang aan.

De reis van de pelgrim

Ik verwijs hier graag nog eens naar **The Pilgrim's Progress**, vertaald in het Nederlands: De voetstappen of de reis van de pelgrim, een Engels boekje uit 1675 waarin de facetten van het geestelijk leven allegorisch worden uitgebeeld in ontmoetingen met levende personen en de attributen die ze dragen.

De rugzak van de hoofdpersoon of pelgrim, stelt de zonde voor. Onderweg ontmoet hij onder ander de Onkunde, de Evangelist, Bijbedoeling en de Geldbeminnaar.

Zijn route is spiraalvormig, naar het centrum, het hart van de zaak. De spiraal (of de verwant, het labirint) als voorstelling van een spiritueel pad, vind je ook veelvuldig terug in verschillende kerken, waarvan de kathedraal van Chartres waarschijnlijk de bekendste is.

Het centrum is altijd al in zicht, maar de weg er naar toe is soms heel verwarrend en tegenstrijdig, je lijkt

Groot labirint op de vloer van de kathedraal van Chartres

niet vooruit te gaan, maar eens in de nabijheid van het centrum lijkt het vanzelfsprekend en kan je niet begrijpen wat je nu zo veel moeite heeft gekost.

Een spiraal, een labirint, een mystérie, wie zal het zeggen?

Ritus van het askruisje dat in enkele kerken in onze pastorale zone wordt aangeboden.

Terugvallen op wie we maar zijn als mens, uit stof en as opgestaan, uit klei geboetseerd en tegelijk beziel met de adem van God.

Laat ons gedenken dat wij mensen, mogen staan in de ruimte van dit heelal. Die kwetsbare ruimte is ons gegeven met zoveel levenskansen dat we met eerbied de aarde onder onze voeten mogen betreden en bewerken, ten dienste van al wat leeft.

Wie zijn leven

Wie zijn leven niet wil geven, niet wil delen met zovelen, met een ander, gaat verloren. Wie wil geven, wat hij heeft, die zal leven, opgegeten, die zal weten dat hij leeft. (Uit psalm 103)

Asoplegging

Mag deze as voor jou teken zijn van hoop en geloof, van ommekeer en nieuw begin.

Eerste lezing uit de profeet Joël 2, 12-18 - Oproep tot bekering

‘Keer terug tot de Heer, jullie God, want Hij is genadig en liefdevol, geduldig en trouw, en tot vergeving bereid.’

Duiding

Misschien kan de liturgie, ook al is het afstandsliturgie, onze mentale krachten doen herleven. Dat is wat het fragment uit hoofdstuk 2 van Joël probeert te doen. Het roept ons op tot een gezamenlijke inspanning. (Ook al moet die in ons geval veelal van in isolatie achter gesloten deuren worden geleverd)

Misschien helpt het te weten dat, er nog anderen zijn, die eveneens proberen die strijd vol te houden, net zoals een volk dat deed ten tijde van Joël.

Misschien moeten we allemaal een beetje profeet zijn. Een ramshoorn hebben we niet ter beschikking, maar een kaartje versturen of instoppen bij de mensen die niet meer buiten durven of kunnen komen, een klop op het raam en een zwaai of een raamconversatie, kan een kleine zuurstofkuur zijn voor jezelf en voor je medemens.

Broederlijk Delen wil de oproep van Joël ook betrekken op de Noord-Zuidsolidariteit, wat wij in het (ruim rijkere) Westen als vanzelfsprekend of toegankelijk beschouwen, is dat in het Zuiden niet. Of erger, wat hier in overvloed voor handen is, heeft vaak een schaduw van verdrukking ergens anders in de wereld achtergelaten.

We moeten delen en we moeten veranderen en dat is niet makkelijk. Als je dat met een groep kan doen en je elkaar kan waarschuwen voor struikelstenen of terug recht helpen na een val, heb je meer kans om vol te houden en om daadwerkelijk iets te bereiken.

Voorbeden

We staan voor een tijd van bezinning en gebed, van vasten en ommekeer, van solidariteit.

Bidden we tot God, onze gids op deze weg:

We verlangen naar een gemeenschap waar niemand vasthangt aan uiterlijk vertoon en angst heeft om wat anderen zullen zeggen, vragen of doen.

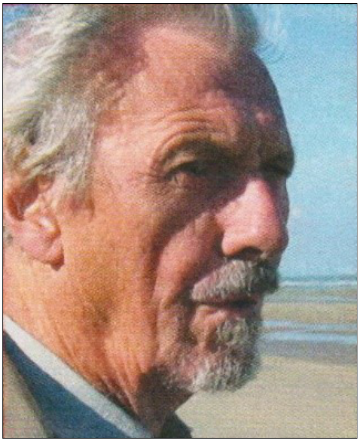
We verlangen naar een wereld waar vasten geen leeg begrip is, maar teken van oprechte solidariteit; in het bijzonder met CENDA in Bolivia, de boerenorganisatie COPMIKWI in Congo en Theater Day Productions in Gaza (Palestina), partners van Broederlijk Delen.

We verlangen naar een transparante samenleving. En al kunnen we in veertig dagen de wereld niet veranderen, toch inspireert Jezus ons om niet stil te blijven staan, maar de weg naar binnen te gaan en van daaruit de kracht te halen om verder te gaan.

Bidden we om daadkracht en positieve motivatie om vanuit stilte en bezinning te werken aan structurele veranderingen, zodat een betere samenleving werkelijkheid wordt.

Naar de viering van Aswoensdag 17 februari 2021 van de Pastorale Zone Kesselinde – Opgesteld door Hermien Den Tandt

UIT ONS RIJKE VERLEDEN - En dan de processie

Modest Campforts (c)Leo Page

Modest Campforts

“Waar ik aangeraakt werd ging ik en ga ik”

Modest Campforts (Lichtaart 1926) heeft opgeschreven welke gebeurtenissen, ervaringen en mensen bepalend zijn geweest voor zijn manier van leven en geloven. Deze boeiende levensreis loopt over zijn jeugd in Lichtaart, zijn verdere zoektocht naar een dieper leven op het Groot Seminarie te Mechelen - aangevuld met zijn zorg voor de 'gewone mens' in de parochies St.-Gummarus te Mechelen en Don Bosco

in Kessel-Lo, en in Poustinia (Beho-Gourvy).

Modest Campforts noemt zijn boek de neerslag van gewone ervaringen - met wel en wee, vreugden en verdriet - die ieder mens kent, maar raakpunten zijn van iets diepers. De mogelijke ervaring van een Goddelijke Dimensie is - voor hem - langs deze weg gegaan. Vandaar ook de titel van het boek: **Waar ik werd aangeraakt, ging ik en ga ik.**

Uit zijn boek:

En dan de processie

Als ge ne kandelaar moest dragen - grote, zware, koperen mannen - moest ge hem met de grote bol vlak voor uwe neus dragen om zowat gelijke hoogte te bekomen. De zusters hadden vóór de processie al hun koper extra gekuist, zodoende liept ge steeds op uw grote misvormde neus te gapen. Dat verstrooide nogal zodat ge de kandelaar met brandende kaars niet meer rechtop hield en al dat kaarsenvet in uw haar droop. Miljarde!

En dan dat bellen in de processie, met plechtige stap, op maat van de

fanfare - jongens dat was plechtig! Normaal werd het bellen afgelost voor de tweede helft van de processie, maar de andere misdienaars zaten naar de mussen te kijken en vertikten het m'n bel over te nemen. En ik, brave snul, belde maar voort. Op het einde van de processie had ik acht blaren, vier in elke hand, non-dedju.

Kort daarop ben ik er mee gestopt. Ik werd 12 jaar en zou naar het college gaan.

Op zekere dag was ik eens een paar minuten te laat voor de mis. De onderpastoor was al begonnen. Rap,rap, m'n koorhemd gezocht. Nu stond daar toch wel een kelk op. Stomme koster. Een kelk, monstrans en hosties mocht men niet aanraken, zelfs de zusters deden er handschoenen voor aan. Maar ik had geen keuze, onderpastoor vooraan, de koster op het hoogzaal, resoluut pak ik de kelk en ren, in koorhemd, het koor op.

Een beetje schuld bewust vertel ik heel de affaire, na de mis, aan de onderpastoor en hij haalde z'n schouders eens op en zei “d'r moette niks

mee inzitten, Modest”.

Die onderpastoor was nochtans ne zenuwpiet maar met een gezond verstand.

Van dan af vond ik al dat ge met al die onvoorstelbare voorschriften en rubrieken uw gezond verstand moest gebruiken.

Veel later, schiet me nu te binnen, op de roepingretraite zat een pater van Tongerlo zijn verdrongen seksualiteit op ons, gezonde jonge mannen, af te reageren.

Ik hoor hem nog vertellen: “Het lichaam van een meisje is een kostbaar schrijn, met heilige eerbied te benaderen. Juist zoals bij de monstrans, alleen de priester mag ze aanraken!” Daar gingen we weer!

Als ik het allemaal nu bekijk: een groot spel, acteren, zich verkleeden, spelen met kaarsen en wierook, onbegrijpelijke taal en zang, maar nogmaals: voertuig van een groot mysterie, moeilijk of niet te verwoorden, onzichtbaar, maar steeds aanwezig.

Aangeraakt worden!

NOG EEN VRAAGJE

Na de weergegeven viering van aswoensdag 17 februari 2021 (pagina 2) werd er nog een vraagje tot ons gericht. Hermien die de viering opstelde, zou graag ook onze mening kennen.

“Mogen we jullie nog vragen om na te denken over deze vraag. Normaal gezien zouden we die uitdelen in de viering en jullie vragen om ze mee te brengen naar de volgende. Uiteraard mag je steeds je antwoorden via mail of via de bus van de voorganger van dienst van de volgende viering steken. Dat mag ook anoniem.

Concreet: deze viering werd door Hermien samengesteld en die van zondag 21 februari ook.

Je antwoorden mogen ofwel via mail naar miendentandt@gmail.com of in de brievenbus of onder de deur in de Koning Albertlaan 116 in Kessel-Lo. Deelkaartje 1ste zondag: Kiezen is niet gemakkelijk: met welke keuze voor de toekomst worstel jij het meest? Dank!

Toekomst

‘Naar Zuid-Frankrijk in de zomer, zou dat lukken?’ vraagt de buurvrouw, terwijl ze met één oog haar skatende kinderen in de gaten houdt. Ik haal mijn schouders op. ‘Misschien wel?’ hoop ik mee. We bespreken de voor- en nadelen van elk mogelijk vervoersmiddel: de trein gecombineerd met een huurauto, de eigen wagen, een vliegtuig. De zon schijnt en heel even wanen we ons alvast in het zuiden.

We vergeten dat we braaf op anderhalve meter van elkaar staan, dat we een mondmasker stand-by hebben. We vertellen elkaar opgetogen dat ze morgen beginnen met vaccineren in het grote centrum in onze gemeente. We hebben nog geen oproepingsbrief, maar ooit moet die komen.

‘Ik wil echt ver op reis, niet gewoon

naar Frankrijk’, zegt haar zoontje. We kijken hem aarzelend aan. ‘We weten niet of dat al zal kunnen’, leggen we uit. Hij blaast teleurgesteld. Al een jaar lang hoort hij nu wat er allemaal niet kan en niet mag. Voor een kind is dat een eeuwigheid.

Al bijna een jaar leven we op halve kracht of is het eerder op dubbele kracht? We moeten veel missen, maar we blijven overeind. We willen niet meer helemaal terug naar vroeger, maar het nieuwe leven moeten we nog uitvinden. En onze fantasie staat na al die knuffelarme maanden op een laag pitje.

Het is de tweede vastenperiode met corona. Vorig jaar hoopten we nog – naïef als we waren – dat na Pasen alles beter zou zijn. Inmiddels weten we beter. Elke week duikt er een nieuwe onzekerheid op, die alles in de war kan sturen. Veertig dagen werden veertig weken en meer. Hoe zou het volgend jaar in de vasten zijn? Spreken we dan over corona in de verleden tijd? ‘Weet je nog hoe we in elke winkel die plakkerige handgel moesten gebruiken?’ Of zal precies die handgel een van

de dingen zijn die nooit meer over gaat? Zal het iets worden als je vóóten vegen als je ergens binnenkomt?

We kunnen niet in de toekomst kijken. We leven van dag tot dag, van week tot week, met voortschrijdend inzicht. Corona is slechts een van de gebieden waarvoor dat geldt. Net zoals ik opeens besef dat ondanks de schrijnende afstand die we van elkaar moeten houden, we toch heel vaak veel dichterbij elkaar zijn geweest dan anders.

Misschien is dat een goed vastenpuntje voor dit jaar: elke dag dichtbij iemand zijn, ondanks de beperkingen. Want dichtbij zijn gaat over veel meer dan over afstand. Ik zal er zelf minstens evenveel deugd van hebben als de anderen, maar dat mag. De vasten is niet bedoeld als foltertijd, maar als een moment om het beste in onszelf naar boven te laten komen.

Er is nog wat werk aan de winkel. Maar het wordt elke dag lichter. Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/de-toekomst/>) gepubliceerd op 21 februari 2021

Later...

Later... Wanneer is dat? Pas is de dag begonnen, en ’t is al zes uur ’s avonds. Pas maandag, en ’t is alweer vrijdag. ...en de maand is voorbij. ...en het jaar is voorbij. ...en zijn er 30,40,50,60 jaren van ons leven vervlogen. Plotseling worden wij ons ervan bewust hoeveel mensen we al verloren zijn. Ouders,familie,vrienden,bekenden. Ze komen niet meer terug!

Dus laat ons van de tijd genieten die ons nog rest! Laat ons niet ophouden die tijd zo te gebruiken hoe we het echt graag hebben. Laat ons kleur brengen in onze oude dag! Laat ons lachen met de dingen des levens die een balsem voor ons hart zijn. Laat ons genieten in kalmte en vertrouwen van de tijd die ons gegund is.

Laat ons proberen het woord **later** te elimineren. Ik doe dit **later...Ik** zeg het wel **later...** Ik denk hier **later** wel over na...

We schuiven alles naar **Later!** **Later is veel te laat!**

Want wat we niet begrijpen is: **Later** is de koffie koud. **Later** zijn er andere prioriteiten. **Later** is de charme eraf. **Later** is de gezondheid niet meer wat ze was. **Later** zijn de kinderen volwassen. **Later** zijn onze ouders oud. **Later** worden beloften vergeten. **Later** wordt de dag nacht! **Later** is het leven voorbij. **En daarna is het te laat!**

Daarom,stel AUB niets uit tot later!
Want in tussentijd kunnen we de beste momenten in ons leven voorbij laten gaan,verliezen.
De beste ervaringen
De beste familie
De beste vrienden
De dag is vandaag.
Het moment is nu.

We zijn niet meer op een leeftijd, dat we het ons kunnen permiteren, iets naar **later**, naar morgen verschuiven, wat nu kan gedaan worden!
Eens kijken of u nu de tijd hebt dit bericht tot het einde toe te lezen.

M. Th. Wuyts – Gelezen in ’t Groot Contact ‘ info@grootcontact.be – www.grootcontact.be – ’t groot contact, de online visie van de **grote** streekkrant

Universiteit Derde Leeftijd

Verlenging inschrijvingen voor de UDLL-lezingen van het 2de semester 2020-2021

Beste cursist van Universiteit Derde Leeftijd, beste geïnteresseerde, Het tweede semester van de UDLL-lezingen 2020 – 2021 is reeds enkele weken geleden gestart. Van harte dank voor uw talrijke interesse in onze lezingen, die omwille van de Corona-pandemie uitsluitend digitaal doorgaan,via rechtstreekse streaming op dinsdagnamiddag om 14 uur, vanuit de studio in Mechelen en achteraf ook te (her)bekijken via de video’s van de opnames. Het programma van de lezingen van het tweede semester is wat aangepast, met onder meer een lezing over de coronapandemie en het coronabeleid. U vindt het aangepaste programma op de UDLL-website: http://alum.kuleuven.be/universiteit_derde_leeftijd_leuven/algemeen-programma/overzicht-programma-tweedsemester-2020-2021

Er komen tot op vandaag nog steeds vragen binnen van geïnteresseerden of men zich nog kan inschrijven. Om hieraan tegemoet te ko-

lengen tot eind maart 2021. Dit betekent dat de betalingen die ten laatste op 31 maart zijn toegekomen, nog aanvaard kunnen worden. Indien u de lezingen reeds volgt, mag u dit bericht uiteraard negeren. U kan inschrijven voor de UDLL-lezingen van het tweede semester van cursusjaar 2020-2021 aan de hand van de volgende betalingsgegevens: **-Bedrag: 20 euro pp.**
- Begunstigde: Universiteit Derde Leeftijd Leuven vzw
- Rekeningnummer: BE57 7380 4224 4835 (BIC: KREDBEBB)
- Mededeling: Inschrijving 2e semester UDLL 2020-2021 + uw naam

Enige tijd na de ontvangst van uw betaling ontvangt u uw inloggegevens in uw mailbox. U houdt deze best goed bij, want deze inloggegevens gelden voor alle lezingen van het tweede semester. Vanaf nu kan u de lezingen rechtstreeks mee volgen. Ook de reeds voorbijle lezingen blijven beschikbaar om (opnieuw) te bekijken.

Door in te schrijven verklaart u zich ermee akkoord dat de contact-

gegevens die u verstrekt gebruikt worden om u te contacteren in de context van deze lezingen en voor alle nuttige opvolging ervan.

Enkel indien uw eerder meegegedeelde administratieve gegevens gewijzigd zijn moet u het inschrijvingsformulier opnieuw invullen.

Met vriendelijke groeten, Em. Prof. Alfons Verbruggen, voorzitter UDLL

Lezingen in maart 2021
23/03/2021: Prof. Anne-Mieke Vandamme. De coronapandemie en het coronabeleid

30/03/2021: Prof. Arnoud De Meyer. Een Aziatische visie op de wereld van morgen. De verschuiving van het economisch en cultureel zwaartepunt naar het Oosten

Tel: 016/32 40 01 udll@kuleuven.be

LEUVEN - DIVERSITEIT
Stadsbewoners denken mee na over koloniale symbolen

De publieke ruimte moet de diversiteit die Leuven rijk is weerspiegelen, vindt het stadsbestuur.
Daarom wordt er bij de Leuvenaars gevraagd naar ideeën.
De stad wil niet stoppen bij het verwijderen van het beeld van koning Leopold II uit de nis van het stadhuis. Ze wil het straatbeeld ook dekolonialiseren en diverser inrichten.

“We willen in de stad laten zien en voelen dat in het Leuven van de 21ste eeuw iedereen evenwaardig meetelt”, zegt schepen van Diversiteit Lalyñ Wadera. “De komende weken verzamelen we ideeën om onze publieke ruimte meer divers te maken zodat ze beter de diversiteit die onze stad rijk is, weerspiegelt. De ideeën kunnen van allerlei aard zijn: denk aan elementen op straten en pleinen zoals een kunstwerk, maar evengoed een festival of stadswandeling”, zegt schepen van Mondiaal Beleid Lies

Corneille.
De stad maakte een filmpje met Leuvenaar Rony Mosuse, die oproept om ideeën in te dienen.
Dat kan tot en met 31 maart 2021.
De uitvoering van de geselecteerde ideeën gebeurt in de zomer na een **openbare stemronde.**
(hsb) Artikel Krant Het Nieuwsblad van 24 februari 2021.
Diestsesteemweg 104F
3010 Kessel-Lo
Telefoon 016 27 28 80
diversiteit@leuven.be

Klein hartje

Het is één uur ’s nachts en ik kom net thuis van een merkwaardige ontmoeting. Al een hele tijd wordt er in Jeruzalem gesproken over een man die Jezus heet en vreemde dingen doet. Hij zou op een bruiloft water in wijn veranderd hebben. En onlangs heeft Hij in de tempel voor een schandaal gezorgd. Hij heeft er alle verkopers weggejaagd. Toen ik dat hoorde was ik eigenlijk blij. Eindelijk iemand die de wan-toestanden durft aanpakken. En ik zocht een gelegenheid om Hem te ontmoeten. ’s Avonds zag ik mijn kans schoon. Ik wachtte tot het donker was want ik wilde niet dat mijn collega’s me zouden zien.

Hij sprak me over opnieuw geboren worden. Ik begreep niet goed wat Hij bedoelde maar het raakte me. Ik zoek al langer naar verandering in mijn leven. En tegelijk voel ik het verdriet en de pijn omdat het me niet lukt. Vanuit mijn onmacht reageerde ik kwaad en bijna verwijtend vroeg ik hoe ik dan wel opnieuw geboren kon worden.

Hij vertelde over Mozes en de bevrijding uit het slavenhuis van Egypte. ‘God wil de wereld redden’, zei Hij. ‘Daarom heeft Hij zijn Zoon laten geboren worden als een mens. Want God houdt van alle

mensen en van heel zijn schepping. Hij wil niet dat iets of iemand verloren gaat. Als je in Mij gelooft, zal je volop leven vinden.’

Mijn hart begon te branden omdat ik dat verlangen naar leven herkende. Hier was iemand die me de weg kon tonen. Hij wierp een nieuw licht op mijn doen en laten. Hij veroordeelde mijn kleine kanten niet. Ik zie nu dat ik altijd veel te bang ben geweest om openlijk uit te komen voor mijn geloof. Vanaf vandaag verberg is mijn mening niet meer. Als er onrecht is, zal ik het aanklagen. Als er miserie is, zal ik doen wat ik kan om daar iets aan te veranderen. Zwijgen of niets doen is geen optie.

Joh 3, 14 - 21

uit de vastenkalender van Broederlijk Delen, zondag 14 maart 2021

In soberheid zit veel rijkdom.

Wil je vooruit? Kijk dan voor je uit.

bzn